

Последната пѣсень.

Павлина бѣше ревностна членка на православното ученическо християнско дружество въ крайморския градъ В... Обичаше много да слуша и чете Словото Божие. По нейното държане всѣки можеше да забележи, че е вѣрващо момиче. Една срѣда тя отиде при ръководителя на дружеството, енорийския свещеникъ, и му съобщи, че сж решили да отидатъ за нѣколко дни, съ баба си и братчетата си, до близкия градъ Б... Трѣбваше да пжтуватъ съ параходъ по море. Свещеникътъ напомни на Павлина, колко пѣлень съ неизвестности е животътъ и каза:

— Представи си, Павлина, че вече не се видимъ тукъ, на земята. . . Вѣрвашъ ли, че ще се видимъ пакъ въ небесата? Помисли, че може да умрешъ, пжтувайки за градъ Б. . . Защото, възможно е да се случи нещастие съ парахода и ти да се удавишъ въ морето; ще отидешъ ли, въ такъвъ случай, на небето?

Павлина отговори скромно, но твърдо:

— Да, отче, ще отида! . .

Свещеникътъ се зарадва на тоя спокоенъ и ясенъ отговоръ. Той познаваше своята вѣрваща ученичка и виждаше, че този отговоръ иде направо отъ сърцето ѝ.

Когато се завърна у дома си, Павлина разказа на своята

майка онова, което ѝ говори свещеникътъ, и прибави: „Нашиятъ свещеникъ ме обича, но азъ зная, че Господъ Христосъ ме обича още повече. . . И за това не се боя отъ смъртта, и бихъ я посрещнала спокойно“.

— Но, мое дете, защо приказвашъ тъй! — каза майка ѝ: — ти нѣма да умрешъ; какво ще правимъ безъ тебе ние двама съ баща ти?

— Ахъ, мамо, — каза малката, като пригърна майка си, — азъ обичамъ много тебе, татка, баба и всички, всички, но Господа Исуса обичамъ повече. . .

Павлина имаше хубавъ гласъ. Тя често пѣше, но сега нейниятъ ясенъ, звънливъ гласъ не млъкваше по цѣли дни. Най-много обичаше да пѣе ония пѣсни, които бѣ научила въ дружеството.

На уречения день тръгнаха на пжтъ: Павлина, баба ѝ и братчетата ѝ. Бѣ приятна лѣтна нощъ. Павлина седѣше горе, на парахода, любуваше се на морето и пѣше своитѣ обични пѣсни. Внезапно се появи силенъ вѣтръръ. Една голѣма вълна врѣхлетѣ съ страшна сила върху параходчето. То политна къмъ брѣга, удари се въ една скала и бърже изчезна въ дълбокитѣ морски води. Можаха да се спасятъ само четирима отъ пжтниците. Единъ отъ тѣхъ бѣ приятель